

Eerste druk © 2026 Kyra Marissa

Coverafbeelding: © Matchaa - AdobeStock

ISBN: 978-94-654-4040-8

Uitgeverij Boekscout Soest

www.boekscout.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor deze uitgave is gebruikgemaakt van hout afkomstig uit duurzaam beheerde bossen waarvan de productie gegarandeerd niet tot ontbossing heeft geleid. Meer informatie over hoe wij bij Uitgeverij Boekscout omgaan met duurzaamheid lees je op boekscout.nl/duurzaam.

Julie

“Ben je bang?” vraag ik met tranen in mijn ogen aan David.

“Ja,” zegt hij oprecht.

“Het moet ons lukken om de mannen af te leiden. Het huisje mag niet in gevaar komen. Het kan niet anders...”

We spreken af dat David de boeren, waar Graham het over had, met de zilveren zandloper aanpakt en dat ik Graham mee probeer te lokken, zodat hij met mij door het grimoire meegaat. We spreken af dat we hen naar de toekomst brengen en elkaar daar weer ontmoeten om een vervolgplan te maken. David zegt dat ik heel voorzichtig moet zijn en Graham geen enkele ruimte moet geven. Voordat we verder kunnen overleggen, zien we in de verte Graham en drie boeren op ons afkomen. Ik voel angst opkomen, maar wil dat niet laten merken.

“Julie, wat fijn dat we elkaar hier weer zien,” schreeuwt Graham naar ons.

Ik kijk vluchtig David aan, geef hem een kus op zijn mond en loop dan naar Graham, terwijl David de boeren opzoekt.

“Julie, leg dat boek opzij! Laat me erlangs! Ik handel het af met die heks en daarna gaan we samen ervandoor. Er hoeft jou niets te overkomen.”

Als ik opzij kijk, zie ik dat David in gevecht is met twee van de boeren. Ik wil naar hem toe gaan om te helpen, maar hij schreeuwt dat ik me moet focussen op Graham. Dan komt Graham steeds

“Ze hoeft me niet te steunen. Ik heb het altijd alleen gedaan. Zij is weggegaan op het moment dat ik haar nodig had, en ook toen heb ik mezelf prima gered.”

“Julie, je zorgt elke keer voor anderen en wilt niemand anders tot last zijn, maar wanneer ga je het eens accepteren dat wij graag voor jou willen zorgen, en dat wij er echt voor jou willen zijn? Je hoort nu bij onze gemeenschap, en of je blijft of besluit te vertrekken, wij zien je als familie en blijven van je houden. Voor familie staan we altijd klaar.”

“Dat is lief van je.”

Ik weet niet zo goed wat ik moet zeggen. Het is heel lief en geruststellend wat Celeste zegt, maar waarom zou ik nu mensen voor mij moeten laten zorgen? Ik heb het altijd samen met Midnight gedaan, dus dat kan ik nu ook.

“Wees ook een beetje zacht voor jezelf.”

En wanneer ze dat zegt, mindert zij haar vaart en komt in de buurt van James. Wat maakt dat ik nu alleen voor de groep loop. Nou ja, niet helemaal alleen, want ik draag mijn mooie lieve meisje bij me.